

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

XI. évfolyam, 3092. szám

4 oldal, 20 bani

1955. február 1. kedd

Az RMP Központi Vezetőségének és a RNK minisztertanácsának HATÁROZATA

a tanonc-szakiskolák, műszaki iskolák és mesterképző műszaki iskolák megszervezéséről

Népi demokratikus rendszerünkben nagyon fellendült a szakmunkások és a műszaki középiskolák képzése. A jelenlegi tanév kezdetén például a szakmunkás és műszaki középiskolák hálózata 265 szakiskolát és 286 műszaki középiskolát ölelt fel, összesen 77.000, illetve 80.700 tanulóval. Ezeknek az iskoláknak nagy része megfelelő anyagi alappal, bő felszereléssel, készülékekkel és taneszközökkel rendelkezik. A szakiskolákból és a műszaki középiskolákból csak a legutóbbi két évben 99.600 szakmunkás és 37.100 technikus került a termelésbe és társadalmi-kulturális munkaterületre.

Ennek az oktatási formának pozitívumai mellett, nagy fogyatékosságai is vannak. A szakiskolák és a műszaki középiskolák jellege például nem biztosítja teljesen a végzett növendékek szakosítását a népgazdaság, a nép egészségvédelme és kulturális fejlődése követelményeinek megfelelően. Az említett iskolák végzettjeinek gyakorlati felkészültsége még sok kívánnivalót hagy maga után; a szakiskolák és a műszaki középiskolák jelenlegi rendszere nem használja ki azokat az előnyöket, amelyeket a munkahelyen, a vállalatok, az építkezések, a GYÁK és állami gazdaságok termelési folyamatában való gyakorlati oktatás nyújt, mégpedig a tanulók bekapcsolását a termelő folyamatba. Emiatt aztán a végzett ifjak, miután beosztják őket a munkahelyükre, csak hosszú idő elteltével szoknak meg ott és nehezen illeszkednek bele a termelésbe, olykor pedig — különösen a műszaki középiskolák végzettjei — adminisztratív munkaterületekre kerülnek.

Mint ahogy a jelenlegi műszaki középiskolák végzettjeinek nincs meg a mesteri teendők ellátásához szükséges gyakorlati felkészültségük, a vállalatok igen nehezen találják a mesteri állások betöltésére olyan szakképzett személyeket, amelyek képesek és illetékesek a termelésből adódó feladatok áttekintésére és teljesítésére.

Az oktatásügyi minisztérium és azok a minisztériumok, amelyeknek hatáskörébe szakiskolák és műszaki középiskolák tartoznak, nem foglalkoztak kellőképpen ezeknek az iskoláknak a megszervezésével, működésével és irányításával. A bürokratikus tervezés következtében nem alapították meg a kaderszükségletet, a szakmunkások és mesterek számát a népgazdaság különféle ágai követelményei szerint; mert a minisztériumok arra számítottak, hogy készen kapják ezeket a kádereket. A minisztériumok nem gondoskodtak rendszeresen az oktatás helyes menetéről, szinte semmit sem törődtek azzal, hogy az oktatást összekapcsolják a termeléssel; nem gondoskodtak megfelelően az iskolákról és nem törődtek azzal, hogy alapos nevelést adjanak a fiataloknak, akiket szülei azért bíztak rájuk, hogy jól képzett káderekké váljanak.

Emiatt aztán az említett iskolákból úgy kerültek ki a fiatalok, hogy hiányzott a kellő gyakorlati felkészültség a termelésben rájuk váró feladatok betöltéséhez. Egyesek közülük az irodák adminisztratív személyzetének sorait duzzasztották fel — a vállalatokhoz beosztottak közül pedig sokan gyenge, rosszminőségű, selejtes termelműmunkát végeztek, olykor rongáltak a felszerelést, pazaroltak, indokolatlanul növelték a nyersanyag- és segédanyagfogyasztást, növelve ezzel az önköltséget. Ugyanezekből az okokból kifolyólag, a szakiskolák és a műszaki középiskolák végzettjei, a termelésbe kerülve, keveset kerestek s csökkentett csoportjuk termelését is.

Mint ahogy a szakiskolák és a műszaki középiskolák tanulói nem kaptak megfelelő kiképzést a vállalatokban és a termelésben, s mint ahogy nem elsősorban abból a helységből toborozták őket, ahol a vállalat működött, gyenge szakmai felkészültségük mellett még a munkaerőhiány is növekedett és lazult a munkafegyelem.

A vállalatok, iskolák, intézmények és minisztériumok pártszervezetei, IMSZ-szervezetei és szakszervezetei szervei sem foglalkoztak kellőképpen ezeknek az ifjaknak a nevelésével.

A párt- és az IMSZ-szervezetek s a szakszervezetek nem törődtek azzal, hogy ezek a fiatalok alapos szakképzést kapjanak; elhanyagolták az ifjak politikai nevelését és azt, hogy az ifjakat a termelőmunka, a szakmunka megbecsülésének szellemében, az iskolai és termelési fegyelem szellemében, a vállalat iránti szeretettel szellemében neveljék.

Az oktatásügyi minisztérium és más minisztériumok sem foglalkoztak rendszeresen a szakmunkások és a középfokú műszaki káderek kiképzésének kérdésével, sem pedig azzal, hogy a saját termelőszektoraik követelményeinek megfelelően alakuljon ki az iskolák jellege s a szakiskolák képzési és nem igényeiket biztosítani a termelésbe beosztott végzett növendékek helyes foglalkoztatását.

A szakmunkás- és műszaki középiskolák képzésének hiányosságai az az oka, hogy a jelenlegi szervezés miatt nem lehet kiképezni a gazdasági, egészségügyi és kulturális tevékenység számára a tíz éves iskolák azon végzettjeit, akik nem kerülnek főiskolákra. Ezeket az ifjakat munkásokká kell kiképezni magasabb színvonalú, általános műveltséget igénylő szakmák számára, vagy technikusokká és a termelés felé kell irányítani őket, hogy hasznára váljanak a hazának, a társadalomnak.

A szakmunkások és a középfokú műszaki személyzet kiképzésének megjavítása fontos és sürgető kérdéssé vált.

Ahhoz, hogy a legutóbbi években szerzett tapasztalatok alapján oldhassuk meg ezt a kérdést, népgazdaságunk mai fejlődési szakaszának megfelelően kell átszervezni ezt az oktatási rendszert, úgy, hogy szorosan kapcsolódjék a vállalatok termelő munkájához, ölelje fel a tanonc-szakiskolákat, a szakmunkásokat és műszaki személyzetet kiképező műszaki iskolákat, valamint mesterképző műszaki iskolákat, amelyeknek az ipari és mezőgazdasági nagyvállalatok, egészségügyi intézmények, stb. mellett kell működniük.

Az előirányzott iskola-rendszernek biztosítania kell a mesterségűkhöz ragaszkodó szakmunkások és mesterek kiképzését, akik alapos szaktudásuknál fogva eleget tudnak tenni a párt és a kormány által kijelölt termelési feladatoknak.

A Román Munkáspárt Központi Vezetősége és a Román Népköztársaság minisztertanácsa ebből a célból:

Elhatározza:

1. A népgazdaság, az egészségvédelem és a népművelés fejlesztéséhez szükséges szakmunkások és műszaki középiskolák oktatási rendszere, az alábbi iskolákat öleli fel:
 - a) Tanonc-szakiskolák;
 - b) Szakmunkásokat és műszaki személyzetet képző műszaki iskolák;
 - c) Mesterképző műszaki iskolák;Ezek az iskolák a nagyvállalatok, gyárak, üzemek, gépjármű központok, gép- és traktorállomások, állami gazdaságok, kiserleli gazdaságok, építkezések, egészségügyi egységek, valamint minisztériumok, központi intézmények és szervezetek mellett működnek.

Azokban a helyiségekben is lehet ilyen iskolákat létesíteni, amelyekben több kisebb vállalat működik, az iskola tanulói pedig ezekből a vállalatokból kerülnek ki.

2. Minden egyes vállalat, vagy intézmény maga állapítja meg, — mesterségek és szakmák szerint — szakmunkás-, mester- és más műszaki kaderszükségletét, figyelembe véve:

- az állami terv alapján az összteljesítés növelésének kaderszükségleteit;
- a vállalatok fejlődési távlatából fakadó kaderszükségleteket;
- a termelésből nyugdíjazás foly-

tán természetszerűleg kimaradó káderek pótlására szolgáló folyamatos kaderszükségleteket.

A vállalatok vezetőségei kötelesek gondoskodni e káderek biztosításáról és kiképzéséről.

3. A tanonc-szakiskolákban és a mesterképző műszaki iskolákban a vállalati szükségletek kielégítésére kiképzett tanulókat a szakminisztérium csak kivételes esetekben és az illetékes miniszter jóváhagyásával oszthatja be, vagy helyezheti át más vállalatokhoz.

4. A vállalati tanonc-szakiskolában az illető minisztérium rendelkezési alapon olyan más vállalatok tanoncai is tanulhatnak, amelyeknek nincsenek lehetőségeik ilyen iskolák létesítésére.

5. Azok a minisztériumok, amelyek bizonyos szakmák tekintetében nem rendelkeznek a szakmunkások, mesterek és más műszaki káderek kiképzéséhez szükséges műszaki alappal, ezeket a kádereket olyan más minisztériumok tanonc-szakiskoláiban, műszaki iskoláiban és mesterképző műszaki iskoláiban képezhetik ki, amelyeknek vannak ilyen lehetőségeik.

Ezeket a végzett növendékeket azok a minisztériumok osztják be a termelésbe, amelyek iskolába küldték őket.

6. A minisztériumok kötelesek gondoskodni arról, hogy az új vállalatok számára szükséges szakmunkásokat és mestereket a fejlett technikai nagyvállalatok iskoláiban képezzék ki.

Ezeket a kádereket az iskolát fenntartó vállalatok számára szükséges létszámon felül képezik ki.

Az új vállalatok kaderszükségletének meghatározását, valamint a mesterségek és szakmák kijelölését az illető szakminisztérium végzi.

7. A vállalatok, vagy intézmények, amelyeknek ilyen iskolák vannak, csak a más helyiségekből való tanulókat, valamint az árva és családfenntartó nélküliek számára szervezhetnek bennlakást.

8. Az oktatás jó megszervezéséért és működéséért közvetlenül annak a vállalatnak, vagy intézménynek a vezetősége felel, amely mellett az iskola működik.

Az oktatás jó menetéért, az iskolai tevékenység egybehangoltságáért, irányításáért és ellenőrzéséért az illető szakminisztériumok, központi intézmények és szervezetek felelősek.

9. Az egységes oktatás és a megfelelő oktatási módszer biztosítása végett, az oktatásügyi minisztérium köteles felügyelni ezekre az iskolákra, utmutatásokkal ellátni az iskolákat és a vállalatok vezetőseit; továbbá az illető szakminisztériumnak javaslatokat kell tennie az észlelt fogyatékosságok megszüntetésére.

A tanonc-szakiskolák, a műszaki iskolák és a mesterképző műszaki iskolák tanulói számára szükséges tankönyveket az oktatásügyi minisztérium készíti el az illető szakminisztériumokkal együtt.

10. A tanonc-szakiskolákban, műszaki iskolákban és mesterképző műszaki iskolákban a minisztériumok, a központi intézmények és szervezetek által kidolgozott tanrend és tanterv szerint folyik az oktatás, figyelembe véve az iskolát fenntartó vállalatok és egységek javaslatait. Ezeket a tanrendeket és tanterveket az oktatásügyi minisztérium hagyja jóvá.

11. Az oktatás jellegének kialakítása és a szakmák meghatározása céljából a minisztériumok, a központi intézmények és szervezetek készítse- nek kimutatást egyrészt munkásszakmákról, másrészt pedig a mesterek és a műszaki személyzet szakágairól, megjelölve egyben az oktatás időtartamát is.

12. A tanfolyamokon tanárok adnak elő, a gyakorlati kiképzést pedig a munkahelyen szakmunkások, mesterek és oktató mesterek, a mezőgazdaságban pedig szaktanárok is végzik.

(Folytatása a 2-ik oldalon).

Lapunk tartalmából

— Pártélet — Meggyőzés a támaszpártalapszervezet munkájáról (3. oldal).
— A cserealkatrészek biztosításáról (3. oldal).
— Befejeződött a nemzetközi atom-értekezlet előkészítő ENSZ-bizottság ülése (3. oldal).

— Több támogatást a szakmai versenynek (3. oldal).
— A terv alapos ismeretének eredménye (3. oldal).
— A Szovjetunió külügyminisztériumának közleménye (4. oldal).
— A francia nép még elszántab-

ban küzd a német remilitarizálás ellen (4. oldal).
— Politikai jegyzetek — A párisi egyezmény „biztosítékai” és a német militarizáció (4. oldal).
— Nyugátnemet polgári politikások a szovjet javaslatok megvitatását követelik (4. oldal).

A Román Népköztársaság Állandó Békevédelmi Bizottságának FELHÍVÁSA

ROMÁN NÉPKÖZTÁRSASÁG HONPOLGÁRAI!

A Béke Világban, hogy megmentsen az emberiséget az atomháború borzalmaiból, valamennyi nép békéjére szólva, a következő felhívással fordult a világ népeire:

„Bizonyos kormányok atomháború kirobbantására készülnek. Arról akarják meggyőzni a népeket, hogy az atomháború elkerülhetetlen.

Az atomfegyver használata pusztító háborúhoz vezetne.

Kijelentjük, hogy az a kormány, amely atomháborút robbantana ki, elveszti saját népének bizalmát és ezt a kormányt az összes népek el fogják ítélni.

Felelünk szavunkat mindazok ellen, akik atomháborút készítenek elő.

Követeljük, hogy minden országban semmisítsék meg az atomfegyverkezleteket és azonnal szüntessék meg az atomfegyver gyártását.

A Román Népköztársaság Állandó Békevédelmi Bizottsága felhív benneteket, hogy írjátok alá ezt a felhívást!

A népek harca megakadályozhatja az atomháború kirobbantását.

A stockholmi felhívásra gyűjtött ötszázmillió aláírás megakadályozta az atombomba felhasználását Koreában és Indokínában. Újabb száz és százmillió aláírás gyűjtésével a Béke Világban felhívására, hatalmas gálat emelünk az atomháború szervezőinek ellen.

lamos gálat emelünk az atomháború szervezőinek ellen.

Román Népköztársaság honpolgárai! Férfiak és asszonyok, ifjak és lányok, mindazok, akiknek drága a béke és szeretik hazájukat, akik még szebbé és virágzóbbá akarják tenni ezt az országot!

Az atomháborúra készülődő agresszív körök bűnös terveinek megállítását, az atomenergia békés felhasználásáért, azért, hogy az emberi elme e nagy felfedezése ne az élet elpusztítását, hanem az emberiség felvirágzását és haladását szolgálja.

Vegyetek részt eltökélten a földkerekség száz és százmillióinak az atomháború előkészítése elleni harcában és írjátok alá a Béke Világban felhívását.

Az atomháború előkészítése elleni felhívásra gyűjtött sokmillió aláírás kifejezésre juttatja egész népünknek azt a meggyőződését, hogy megvédjük a népek közötti békét és az emberi civilizációt!

Teljesen védelmezzük a béke ügyét s a drága hazánk felvirágztatásáért kifejtett erőfeszítéseink fokozásával erősítsük meg aláírásunkat a Béke Világban felhívásán.

A békét meg lehet menteni! A békét meg kell menteni!

A ROMÁN NÉPKÖZTÁRSASÁG
ÁLLANDÓ BÉKEVEDELMI BIZOTTSÁGA

Ötven tonnával több hus

A „Prodaliment” élelmiszeripari vállalat dolgozói vállalták, hogy ötven tonnával több húst adnak az előirányoztnál. A vállalat jelentős megtakarításokat eszközölt. Így a koncentrált takarmánnyal 160.000 kilót takarított meg. Az állatok táplálásánál és hizlalásánál használni fogják a vállalatban készült csontport és lucernalisztet. Szemlakon és Csála I-en készítik ezeket a tápszerkeket a szonnyai vághéhidről érkező csontok felhasználásával.

A szocialista versenyek átszervezésének eredményeként a dolgozók 92 százaléka folytat versenyt. Május 1-ig 60 szakmai versenyt rendeznek.

A győztes brigád

A CFR főműhely 3. számú üzemosztályán két IMSZ brigád versenyz. Mindkét a mozdonyok általános javításával foglalkozik és arra törekszik, hogy egymást felülmúlja a többtermelésben.

erős, vidámkedélyű fiatalok valamennyien a brigádokban, még a kezük is mintha egyformán fűgőn végeznék a munkát. Az egyik, vagyis az ugynevezett minőség brigád tagjai Popa

Gusat elvtárs brigádjában átlag napi 87 százalékos normatívát teljesítettek a munkájuk során.

— Februárban mi leszünk a győztesek — mondják határozottan a jelenleg második helyre került brigád ifjú dolgozói.

Jó munkájukkal még Banci Nicolae és Tuk József ifjú dolgozók tünnek ki és valamennyien vállalták, hogy példájukat követik.

SZOVJET ÉLET

A „vörös gabona”

Hány évszázadon át vártak a szüföldek arra, hogy felszánítsák őket? S most egyszerűen itt a vég, vége az évszázados pihenésnek. Tavaly tizenhárom millió hektár felszántást, bevetést határoztak el, ami több mint egy millárd púdval növeli az ország gabonatermését már 1955-ben. Egy millárd 200 millió púd — kerekén 200 millió mázsá. Az Amerikai Egyesült Államok összes búzaföldjeinek termése csupán egyes esztendőben lépi túl a 300 millió mázsát.

Kanada alig 150 millió mázsát takarít be. India termése alig több valamivel, mint 100 millió mázsá. 70—90 millió mázsát takarít be Oroszország és Franciaország. Köriből 50—60 millió mázsá búzát termel Ausztrália (az egész földgömbön), s körülbelül ennyit Argentína, de az is csak jó esztendőben.

Kanada, Ausztrália, Argentína — évszázadok óta a világ híres éleltszára. S két év alatt, két gazdasági év alatt hazánkban olyan gazdag éleltszárat teremünk, amely a fentiek közül bármelyiket túlszárnyalja.

Lám, ezért utaztak keletre a komzomolások! Ilyen gázi munka megvalósítása állott előttük s ebben benne volt hazájuk erejének s nagysága is. A haza nem üres kézzel küldte a fiatalokat az évszázados szüföldek feltörésére. Még hó borított a szüföldeket, hóviharok dúl hűngiek a pusztákban, betemették a településeket, a vasutállomásokat, de a fehér ködfüggönyön áttörve, acél mellett a széinek feszítve egyre-másra futott be a sok vasúti szerelvény embereikkel, gépekkel, traktorokkal, kombájnokkal, több száz ezer nagyteleszkóppal, traktorokkal, velőgéppel, tárcsás boronákkal, kultivátorokkal. Műhelykocsi, sok ezer teherautó, lakókocsik, összerakható házak, „gulyás-ágyuk”, kazánok érkeztek a hosszú szerelvényeken...

Az új gabonaszáznak elsősorban búzában kell gazdagnak lennie. A nép új nevet adott a szüföldi gabonának. Úgy hívják: „vörös gabona”. A szaktanítók pedig ilyen szavakkal illetik: világos, áttekintő, acélos szemű. Nagyobb minden más búzánál. Különösen sok tápus fedélterét tartalmaz. Lisztje kiváló, tész-

lája magasra dagad, habkönnyű, ke-

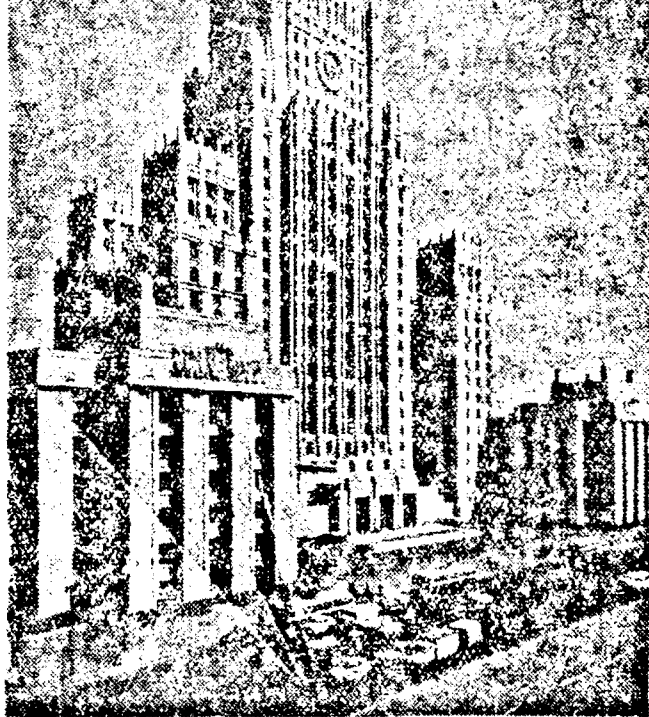
nyere józti. Nincs párja sehol.

A Nap 24 óra alatt „futja körül” a földet, s ebből a 24 órából 11 óráig a szovjet haza felett „sétál” végig. Mezőink, szántóföldjeink a legtagasabbak a világon. De a megművelt föld, amelyen eke jár, 1953-ig csupán 10 százalékat tette ki a Szovjet-unió egész területének. Vajon ki vállalkozott a szüföldök feltörésére?

termőföld. Dicső sor! Beszéltek (és senki sem csodálkozott rajta), hogy egy idősebb, magasterműtű iróbarátunk az utolsó pillanatban jegy nélkül ugrott fel egy szerelvényre s utközben (egészen az Altaj-földig) egy halom füzetet jegyzett tele...

Sokszáz ezer hektárral több földet vetettek be a kulundai sztyeppén, mint amennyit tervezték.

Épül, szépül Moszkva

Képünk a Szmolenszk-téri magasépületet ábrázolja.

Aszályos volt a nyár Ukrajnában, a Volga mentén. De a szüföldi gabona és sok járásban az ugrásszerűen megnövekedett gabonatermés dupláján kipótolta az aszály által okozott hiányt. Szibéria kétszerannyi gabonát adott, mint az előző évben. Altaj — a négyezer hektár 1954 december 5-re 271 millió púd (54 millió mázsá) több gabona gyűlt be az „ami magarákba, mint 1953 hasonló időszakig.

...Tél van. Hőhőhő takaró borítja a sztyeppéket. Hőpelyhek ereszkednek a gabonavárosok új lakóházaira, utcáira. Nem sokára beköszönt a kikelettel az olvadás, mely felfejli a havat, s a föld előbukkannak a barnahátú zsiros barázdák, a szántóföldek. Egy év sem telt el egészen s a szovjet ember átalakította a sztyeppét. De azért most sem csitult el a munka láza: minden nap drága, s a szüföldiek már a második tavasz fogadására készülnek. Tavasszal a szüföldiek már nem kevesebb, mint 20 millió hektáryi területen zöldül majd a vetés.

Mit jelent ez? Azt, hogy új területeket szabadítottunk fel a „ régi” járásokban az ipari növények, zöldségek, takarmánycukor, gyapot számára. De jelent még is: a tehének kehezamának növekedését, juhnyájak szaporodását, gyapjuszövedék termelésének gyors növekedését, kövésebb szarvasmarhákat, hizokát, a gabonának húsá való alakítását.

termőföld. Dicső sor! Beszéltek (és senki sem csodálkozott rajta), hogy egy idősebb, magasterműtű iróbarátunk az utolsó pillanatban jegy nélkül ugrott fel egy szerelvényre s utközben (egészen az Altaj-földig) egy halom füzetet jegyzett tele...

Sokszáz ezer hektárral több földet vetettek be a kulundai sztyeppén, mint amennyit tervezték.

Épül, szépül Moszkva

Aszályos volt a nyár Ukrajnában, a Volga mentén. De a szüföldi gabona és sok járásban az ugrásszerűen megnövekedett gabonatermés dupláján kipótolta az aszály által okozott hiányt. Szibéria kétszerannyi gabonát adott, mint az előző évben. Altaj — a négyezer hektár 1954 december 5-re 271 millió púd (54 millió mázsá) több gabona gyűlt be az „ami magarákba, mint 1953 hasonló időszakig.

...Tél van. Hőhőhő takaró borítja a sztyeppéket. Hőpelyhek ereszkednek a gabonavárosok új lakóházaira, utcáira. Nem sokára beköszönt a kikelettel az olvadás, mely felfejli a havat, s a föld előbukkannak a barnahátú zsiros barázdák, a szántóföldek. Egy év sem telt el egészen s a szovjet ember átalakította a sztyeppét. De azért most sem csitult el a munka láza: minden nap drága, s a szüföldiek már a második tavasz fogadására készülnek. Tavasszal a szüföldiek már nem kevesebb, mint 20 millió hektáryi területen zöldül majd a vetés.

Mit jelent ez? Azt, hogy új területeket szabadítottunk fel a „ régi” járásokban az ipari növények, zöldségek, takarmánycukor, gyapot számára. De jelent még is: a tehének kehezamának növekedését, juhnyájak szaporodását, gyapjuszövedék termelésének gyors növekedését, kövésebb szarvasmarhákat, hizokát, a gabonának húsá való alakítását.

V. SZAFONOV
(Rövidített fordítás)

Az RMP Központi Vezetőségének és az RNK minisztertanácsának

HATÁROZATA

a tanonc-szakiskolák, műszaki iskolák és mesterképző műszaki iskolák megszervezéséről

(Folytatás az első oldalról)

Az általános műveltség tantárgyainak és a szakintézményeknek az előadói főiskolai végzettségű okleveles tanárokból, valamint szakmunkásokból és technikusokból kell toborozni.

A tanonc-szakiskolák, műszaki iskolák és mesterképző műszaki iskolák tantervének és vezetésének munkanormái az érvényben lévő tanügyi normák lesznek.

Az általános műveltség tantárgyait előadó tanterv kidolgozását, áthelyezését és felmentését az a minisztérium vagy központi intézmény végzi, amelyhez az iskola tartozik, a 313-1954. számú törvényerejű rendelet és az elemi és középiskolák tantervének kidolgozásáról, áthelyezéséről és felmentéséről szóló 1390-1954. számú minisztertanács határozattal jóváhagyott szabályzat értelmében.

Tanonc-szakiskolák

13. A tanonc-szakiskolák szakmunkásokat képeznek ki a különféle termelési ágak sajátos szakmai számára.

A tanonc-szakiskolák a következő két csoportra oszlanak:

- a vállalatok és intézmények mellett működő szakiskolák;
- az oktatásügyi minisztérium szakiskolái (a munkaerő-tartalékok iskolái).

14. A tanonc-szakiskolák a vállalatok, trösztök, gépjármű központok, GTA-k, állami gazdaságok és más gazdasági egységek és intézmények mellett létesülnek.

15. A GTA-k, állami gazdaságok, gépjármű központok, kísérleti gazdaságok mellett működő szakiskolák elsősorban az illető tartomány dolgozó parasztjainak gyermekei közül vesznek fel tanoncokat, a mezőgazdasági szakmunkások (földművelők, zöldségtermesztők, gyümölcs-termesztők, szőlőművelők, borászok, állattenyésztők, baromfitenyésztők, méhészek, állatpolgók, traktorgépészek, stb.) kiképzésére.

A tanoncok gyakorlati kiképzését ezekben az iskolákban a termelés szükségletei szerint, a mezőgazdasági munka időszakaihoz megfelelően kell megszervezni. A tanfolyamokat télen kell megtartani, az iskola általános tantervének és az illető egység szakiskolájának irányításával.

16. Az oktatásügyi minisztérium rendszerbe tartozó munkaerő-tartalékok tanonc-szakiskoláit bizonyos helyi szükségletek kielégítését szolgáló termelési egységekbe kell szervezni, olyan szerelési, javítási, karbantartási munkák elvégzésére, mint a víz- és gázvezeték-szerelés, fűtőberendezés és villanyvezeték, erőművi, egészségügyi berendezések, felvonók karbantartása, rádiószerelek, valamint az iskolai laboratóriumokhoz szükséges szerelés és kellékek termelése.

E tanonc-szakiskolák közül némelyek foglalkozhatnak a mezőgazdaság és a malomipar pótalkatrészeinek előállításával és felszerelésének javításával, valamint más helyi szükségletek kielégítésével.

17. Az elemi ismeretek elsajátítása végett a szakiskolákban a tanoncok gyakorlati kiképzése 1-6 hónapig az iskolai műhelyekben történik. Ezután a gyakorlati munkát kötelező módon a vállalatok termelési folyamatában, a munkahelyen kell folytatni, vagy abban az intézményben, amely mellett az iskola működik.

18. A tanonc-szakiskolák hálózatát, jellegét és tanulmányi időt a minisztériumok, valamint a központi intézmények és szervezetek állapítják meg, mesterségek és szakmák szerint, a minisztertanács határozataiban megszabott kereteken belül, figyelembe véve azoknak a vállalatoknak a javaslatát, amelyek mellett az iskolák működnek, valamint a vállalatok multhatatlanságát szükséges szakmunkás igényeit.

A tanonc-szakiskolákban a tanonc-

idő és a tanulmányi idő 2-3 év, a mesterség és a szakma kívánalmának megfelelően.

19. A kis vállalatok és intézmények, a kisipari termelőszövetkezetek és az önálló kisiparosok alkalmazhatnak helybeli tanoncokat.

Ezek a tanoncok az illető egységek műhelyeiben kapnak gyakorlati kiképzést. Elméleti oktatásra a tanoncokat az egyik helybeli szakiskolába, vagy az oktatásügyi minisztérium szaktanfolyamaira kell irányítani.

A tanonc-szakiskoláktól távoleső helyiségekben s ott, ahol nem szervezhető ilyen iskola, a tanoncok az illető egységekben munkahelyükön tanulják meg a mesterséget. Általános műveltségük és szakismeretük kiegészítésére ezekben az egységekben a memóriák és a mesterek részvételével tanfolyamokat kell szervezni a tanulóknak a legközelebbi szakiskolában vizsgáznok kell az oktatásügyi minisztérium előírásai szerint.

20. A tanoncok elméleti kiképzésére szolgáló tanórák nem haladhatják meg a tantervben megszabott munkaidő felét.

21. A tanonc-szakiskolákba a hétéves iskolát végzett, 14 és 16 év közötti tanulókat lehet felvenni, a felvételi vizsgán elért eredmények sorrendjében és a megszabott iskolai létszám arányában.

Az iskolák szervezési és működési szabályzatai magasabb korhatárt szabhatnak meg egyes mesterségeknél, amelyek nagyobb testi erőt kívánnak.

A szakmai iskolákba való felvétel orvosi vizsga alapján történik.

22. Az iskolába való beiratkozás alkalmával a tanulók — szülei, vagy ellátói által — szerződést kötnek, amelyben kötelezik magukat, hogy betartják iskolai kötelezettségeiket, az iskola elvégzése után pedig legalább 3 évig abban a vállalatban, vagy intézményben dolgoznak, amelyben kiképzésben részesültek, vagy azon a munkahelyen, amelyre beosztást kapnak.

23. A tanoncok befejezése után a tanonc gyakorlati vizsgát tesz egy vizsgáztató bizottság előtt és szakmunkási bizonyítványt kap. A gyakorlati vizsga után leteszi a szakiskolai vizsgát és bizonyítványt kap az iskola elvégzéséről.

A szakmunkás-bizonyítvány elnyerése után azok a tanoncok, akiknek ez utóbbi vizsgájuk nem sikerült, pótvizsgára jelentkezhetnek. A végzett tanulókat annak a vállalatnak, vagy intézménynek a besorozási bizottsága állítja be a termelésbe, amelyhez beosztották őket. A tanoncok szerződés megkötése az iskola elvégzéséről szóló bizonyítványt, alacsonyabb bérzési osztályba kerülnek, mint a sikerrel vizsgázó növendékek.

24. A szakmunkások és csoportvezetők anyagi előnyökből részesülnek, hogy érdekelt legyenek a tanoncok alapos szakmai kiképzésében. Ezeket az előnyöket a minisztériumok és a központi intézmények és szervezetek, a pénzügyminisztériummal közösen kidolgozott szabályzatokban állapítják meg.

25. A vállalatok és intézmények vezetői éppúgy felelősek a vállalatok és intézmények mellett működő iskolák egész tevékenységéért, mint bármely más, vezetésük alatt álló részlegért. Munkájukban az iskolák igazgatói támogatják őket.

A minisztériumok, továbbá a központi intézmények és szervezetek közvetlen vezetése alatt álló iskolákban, valamint az oktatásügyi minisztérium szakiskoláiban az iskola igazgatója felelős az egész oktatási-nevelő munkáért és az iskola egész adminisztratív-gazdasági működéséért.

26. A vállalat egész munkaközössége — a szakmunkások, mesterek, memóriák, a vállalat vezetésége, a pártalapszervezet, az IMSZ-szervezet és a szakszervezet — tanulsón szerepet gondoskodást a tanoncok iránt. Szeretettel kell nevelni őket, hogy mesterségüket jól ismerő szakmunká-

sokká, hazafias érzelmű állampolgárrá, a szocialista építés ügyének odaadó harcosává váljanak.

Műszaki iskolák

27. A műszaki iskolák a vállalatok, intézmények, központi szervezetek és minisztériumok keretében létesülnek. A műszaki iskolák hálózatát és jellegét, feladatait és tanidejét a minisztertanács külön határozatai állapítják meg.

A műszaki iskolák tanideje 1-2 év, az illető mesterség, vagy szakma követelményének megfelelően.

28. A műszaki iskolákba a tízosztályos középiskolák végzettjeit lehet felvenni. A műszaki iskolák szakmunkásokat képeznek a nagyobb általános műveltséget igénylő mesterségek számára, továbbá műszaki személyzetet, pl. normatorokat, térképészeket, műszaki rajzolókat, stb.

29. A műszaki iskolákban nem kell felvételi vizsgát tenni, a felvételi orvosi vizsgát alapján történik, az előírt létszám arányában.

30. A műszaki iskolák végzett növendékei kötelesek legalább három évet azon a munkahelyen dolgozni, ahová beosztják őket. A növendékek, az iskolába való felvételtőlkor, írásban kötelezik magukat erre.

31. A műszaki iskolát végzett szakmunkások, ha legalább két esztendő gyakorlati munka során alaposan elsajátították a segédmesteri teendők elvégzéséhez szükséges műszaki ismereteket, segédmestereknek nevezhetők ki.

A műszaki iskolai végzettségű szakmunkások, segédmesterek beosztásában végzett 1-2 esztendő munka után a mesterképző műszaki iskolák látogatására nélkül is mestervizsgára jelentkezhetnek.

32. Egyes különleges gazdasági és társadalmi-kulturális ágak kaderszükségleteinek biztosítása végett a minisztériumok, központi intézmények és szervezetek olyan iskolákat is létesíthetnek, ahová a hétosztályos iskolák végzettjei vehetők fel.

Ezen iskolák jellegét aszerint határozzák meg, hogy milyen mesterség számára nevelnek kádereket, tanidejük 2-4 év, az oktatás pedig nappali tanfolyamokon történik.

A művelődésügyi minisztérium különleges művelődési iskolákat létesíthet, amelyeknek növendékei hét éves életkoruk betöltése után vehetők fel.

Mesterképző műszaki iskolák

33. A mesterképző műszaki iskolákat a termelésben szükséges mesterek kiképzésére létesítik.

Ilyen iskolákat elsősorban fejlett technikai alappal bíró nagy ipari és mezőgazdasági központokban kell létesíteni a mesterek minél gazdaságosabb körülmények között történő, alapos kiképzésére.

A mesterképző műszaki iskolák növendékeinek olyan szakmai képzettségre kell szert tenniük, hogy a mérnökök legfőbb támaszaivá váljanak a termelési folyamat megszervezésében.

34. A növendékeket — az oktatásügyi minisztérium és más érdekelt minisztériumok és intézmények közös utasításainak megfelelően — elsősorban a fejlett technikai színvonalú nagyvállalatok 2-3 éves szakmai gyakorlattal és szakmai-iskolai vagy ezzel egyenlő értékű végzettséggel bíró, 35 évnél nem idősebb, legszakértettebb munkásai közül kell toborozni, mégpedig olyanok közül, akik a munkájukban tanúsították a szervező képességükkel bebizonyították rátermettségüket arra, hogy termelési vezetőkélderek (mesterek) váljanak belőlük.

A mezőgazdaság számára elsősorban az iskola székhelyének megfelelő tartományok mezőgazdasági egységeiből kell a növendékeket toborozni.

A mesterképző műszaki iskolákba felvett növendékeket az oktatás egész időtartama alatt segédmesteri minőségben be kell osztani azokba a vállalatokba, amelyekben az iskola működik, vagy pedig azokba, amelyekben addig dolgoztak és a vállalat mesterei-

vel együtt közvetlenül részt kell venniük a termelés megszervezésében és vezetésében.

A felvétel annak a vállalatnak vagy intézménynek az ajánlása alapján történik, amelyben a növendék dolgozott, mégpedig a felvételi vizsgán elért eredmények sorrendjében és a rendelkezésre álló helyek arányában.

A mesterképző műszaki iskolákba elsősorban a felvételi vizsga nélkül vesznek fel minden szakiskolából olyan növendékeket, akik a záróvizsgán az oktatás egész időtartama alatt mind az elméleti, mind pedig a gyakorlati oktatásban legjobb osztályzattal végeztek.

A termelési folyamat megismerése és a vezetés gyakorlati elsajátítása céljából a növendékeknek az oktatási idő felét munkában kell eltölteniük a műhelyekben vagy a mezőgazdaságban, a többi idő alatt pedig elméleti oktatásban részesülnek az iskolában.

35. A mezőgazdaságban a mesterképző műszaki iskolákat a minisztérium olyan központokban létesíti, amelyeknek környékén fejlett növénytermesztés, állattenyésztés, zöldség- és szőlőtermesztés, stb. folyik.

A növendékek ezekben az iskolákban hallgatják a tanfolyamokat, a gyakorlati munkát pedig a mezőgazdasági munkák idején, tanáraikkal együtt, a gép- és traktorállomásokon, az állami gazdaságokban, a kollektív gazdaságokban és más mezőgazdasági egységekben kell végezniük.

Az iskolák végzettjeit a következő munkakörökbe osztják be a termelésben: számtörtéti növénytermesztő mester, gépmester, állattenyésztő mester, állatpolgóló mester, gyümölcs-termesztő mester, vécslér, zöldség-termesztő mester, erdőmester, öntöző mester, baromfitenyésztő mester, méhészmester, selyemhernyótenyésztő mester, földművelő mester és más munkakörök.

36. A mesterképző műszaki iskolák hálózatát, jellegét, szakmánkénti feladatait és tanidejét a minisztériumok határozzák meg, pontosan a szükséges mesterek arányában és a minisztertanács határozatokban előírt keretek között.

A mesterképző műszaki iskolákban a tanítók, az illető iparág vagy szakma szerint, 2-3 év.

37. A mesterképző műszaki iskolák végzettjei, vagy a műszaki iskolák végzettjei közül kikérülő mesterek, a minisztertanács által megállapítandó feltételek alapján, főiskolákba is felvehetők.

38. A jövőben csak a mesterképző műszaki iskolák végzettjei és a jelen határozat rendelkezései szerint velük egyenlő jogoknak tekintett személyek viselhetik a mester címet, osztályokat be mesteri munkakörbe és részesülhetnek mestereket megillető jogokban.

Átmeneti és záróintézkedések

39. A jelenlegi szakiskolákat és műszaki középiskolákat a jelen határozat rendelkezéseinek megfelelően átszervezik és újra elosztják.

40. A vállalat iskolákká vált szakiskolák növendékei, valamint a többi szakiskolák növendékei az iskola elvégzése és a termelésben, műhelyekben, iskolákban, kísérleti telepeken termelő intézményeknél és termelő egységeknél folytatják gyakorlati kiképzésüket a jelen határozat előírásainak megfelelően.

41. A jelenlegi műszaki középiskolák IV. osztályának növendékei a jelen határozat életbe lépése előtt érvényes rendszer szerint folytatják és fejezik be tanulmányaikat.

Ezeket, valamint a múlt években végzett műszaki középiskolai növendékeket csak akkor lehet segédmesterré kinevezni, ha a termelésben szerzett legalább két évi tényleges gyakorlat után alaposan elsajátították a segédmestertől megkövetelt ismereteket.

Ebbe a funkcióba való kinevezésük után, egy-két évig folytatják a termelés megszervezésének és vezetésének gyakorlati elsajátítását, utána pedig

jelentkezhetnek mestervizsgára.

42. A jelenlegi műszaki középiskolák I. osztályos tanulóit a rendelkezésre álló helyek keretében és tanulmányi eredményeik sorrendjében lehet felvenni a tanonc-szakiskolák I. osztályába; a II. osztályos tanulókat a szakiskolák II. osztályát és az I. tanonccévet, a III. osztályos tanulókat a szakiskolák III. osztályát és a II. tanonccévet végzik el.

Ezek a tanulók a szakiskola elvégzése után képzést oklevelet kapnak, tanonccéveik befejeztével pedig gyakorlati vizsgát tesznek, hogy elnyerjék szakmunkási bizonyítványukat.

43. A mezőgazdaság kaderszükségleteinek biztosítása érdekében a jelenlegi mezőgazdasági műszaki középiskolák IV. osztályos tanulóit 1955 március elsejével egy évre szakmunkásként vagy csoportvezetőként beosztják a termelésbe, utána pedig kinevezhetik őket segédmestereknek.

Miután egy évig dolgoztak ebben a beosztásban, mestervizsgára jelentkezhetnek.

A III. osztályos tanulókat 1955 április elsején szintén beosztják a termelésbe gyakorlatra. 1955 november elseje után csoportvezetőkké lehet őket kinevezni. Ebben a minőségben dolgoznak 1956 november elsejéig.

Azok, akik alaposan elsajátították a gyakorlati ismereteket, ettől az időponttól kezdve segédmesterré léptethetők elő s egyúttal közvetlenül felvehetők a mesterképző iskola II. osztályába.

A II. osztályos tanulókat 1955 május elsején a termelésbe kerülnek, ahol 1955 november elsejéig gyakorlati munkát végeznek. Ezután egy évig az új szakiskola III. osztályán folytathatják elméleti és gyakorlati tanulmányaikat.

Az iskola elvégzése után (1956 november elsején) szakmunkásként vagy csoportvezetőként beosztják őket a termelésbe.

Miután egy évig dolgoztak ebben a funkcióban, segédmesterré nevezhetők ki és jelentkezhetnek az 1959 március elsejéig tartó mesterképző iskola I. osztályába.

A jelenlegi mezőgazdasági műszaki középiskola I. osztályos tanulóit 1955 május elsejéig folytatják tanulmányaikat a jelenlegi iskolákban, utána gyakorlatra küldik őket.

Az új tanév kezdetén, 1955 őszén, felveszik őket a mezőgazdasági szakiskola II. osztályába.

Az iskola elvégzése után beosztják őket a termelésbe, ahol ugyanolyan feltételek mellett dolgoznak és jelentkezhetnek a mesterképző iskolákba, mint a II. osztályos tanulókat.

44. A termelővállalatok jelenlegi mestereire, akiknek magasfokú műszaki képzettségük, valamint a termelés vezetésében hosszas gyakorlatuk van és a jelen határozatban a mesterek számára előírt képességgel egyenlő értékű tanulmányokat végeztek, a 37-38. szakasz előírásai érvényesek.

45. Azokra a mesterekre, akiknek nincs a jelen határozatban a mesterek számára előírt képességgel egyenlő értékű tanulmányuk, de legalább 10 éves gyakorlatuk és tapasztalatuk van a termelés vezetésében, a jelen határozat időpontjától kezdve szintén érvényesek a 38. szakasz rendelkezései.

46. Azt, hogy kik tartoznak a 44. és 45. szakasz rendelkezései alá, az illető szakminisztérium küldőiteiből, a vállalat igazgatójából és főmérnökéből, az üzemi bizottság elnökéből és az illető vállalat pártbizottságának titkárából alakított bizottság állapítja meg.

47. Azok, akik jelenleg mestert funkciókat töltenek be, de nincs megfelelő felkészültségük és gyakorlati kiképzésük, megtarthatók ebben a beosztásban, ha esti tanfolyamon, vagy látogatási kötelezettség nélkül tanfolyamon kiegészítik képzettségüket és legkésőbb 2-3 éven belül jelentkeznek a mesterképző iskolának a jelen határozatban megjelölt feltételek között megtartható képzéstől vizsgáján.

A vállalati vezetések szervezzenek erre a célra esti tanfolyamokat

és nyújtsanak támogatást a szükséges ismeretek elsajátításához.

Miután letették a vizsgát és elnyerték a mestert oklevelet, az illető mestereknek joguk van a 37. és 38. szakaszban előírt előnyökhöz.

48. A szakiskolák, műszaki iskolák és mesterképző műszaki iskolák jövedelmeit és költségeit, valamint az iskolák növendékeinek jogait minisztertanács határozatok állapítják meg.

49. A minisztériumok és a többi központi intézetek fokozatosan tegyék meg a kellő szervezési intézkedéseket, hogy a jelen határozat rendelkezéseit az 1954-1955. iskolai végéig teljes egészében alkalmazni lehessen.

Eldíig az időpontig a tanulókat, a jelen határozat intézkedéseinek megfelelően, be kell osztani az új iskolákba, vagy a termelésbe.

50. A minisztériumok és a többi központi szervezetek kötelesek 1955 március 31-ig szervezeti és működési szabályzatokat kidolgozni a hozzájuk tartozó iskolák számára és közzétesek ezeket a szabályzatokat jóváhagyás végett a minisztertanács elé terjesztetni.

51. A jelen határozat alapján létesített tanonc-szakiskolák, műszaki iskolák és mesterképző műszaki iskolák a Román Népköztársaság címerével ellátott saját bélyegzővel rendelkeznek.

A minisztériumok, valamint azoknak a vállalatoknak, intézményeknek és szervezeteknek a vezetéségei, amelyek a jelen határozat alapján tanonc-szakiskolákat, műszaki iskolákat és mesterképző műszaki iskolákat tartoznak létesíteni, tanuljanak az észlelt hiányosságokból és fordítsanak fokozott figyelmet a hatáskörükbe tartozó iskolákban tanuló ifjak kiképzésére és nevelésére.

A minisztériumok, a vállalatok és intézmények az oktatás színvonalának emelésével, az oktatás és a termelés közvetlen egybekapcsolásával és a fegyelmegőrsítésével megfelelő szakiskolákat biztosíthatnak a vezetésük alatt álló egységek számára, az pedig alapfeltétele az előtűk álló feladatok sikeres teljesítésének.

A vállalatok, minisztériumok, intézmények és szervezetek pártbizottságai fordítsanak nagy figyelmet a tanárok felelősségvételének fokozására, valamint arra, hogy a tanárok nagyobb igényeket támaszsanak oktatási módszerek és a tanulók tanulási módját illetőleg; biztosítsák a tanügyi káderek állandóságát, tekintélyük növekedését a tanulókat, mert csak így biztosítható a tanulók politikai-állampolgári nevelése, s ezzel együtt az, hogy jó szakmunkásokká, hozzáértő mesterekké, a haza érdekében állampolgáiraivá váljanak.

A tartományi és rajoni pártbizottságok adjanak megfelelő irányítást a tartományi, rajoni, intézményi és vállalati párt- és állami szervezeteknek, és ellenőrzik állandóan, hogy teljesítsék a jelen határozatból eredő feladataikat.

A pártbizottságok és ifjúsági szervezetek, valamint a szakszervezetek gondoskodjanak állandóan az ifjak hazafias neveléséről, fejlesszék szeretetüket a termelő munka és üzemei iránt, érdeklődésüket az alapos szakmai tudás iránt, fegyelmegőrségüket az üzem belső szabályzatának betartása tekintetében, fejlesszék ki benük a tisztet és szeretet érzését tanáraik és mindazon munkások, mesterek és memóriák iránt, akik segítségükre vannak, hogy elsajátítsák mesterségüket.

Legyen gondjuk az ifjak magaviseletére a munkaidő alatt, munkavédelmükre és egészségük megvédésére, megfelelő életkörülményeikre és szabad idejük minél hasznosabb felhasználására.

A párt- és ifjúsági szervezetek és szervezeteknek, valamint a szakszervezeteknek kötelességük, hogy állandóan foglalkozzanak az ipar, a mezőgazdaság és a kulturális élet fejlesztéséhez szükséges jövő kérdések kiképzésével és nevelésével s hozzásegítsék őket, hogy gazdag ismeretekre tegyenek szert, amelyeket azután a mindennapi életben a Román Népköztársaság szocialista építésének szolgálatába állíthassanak.

GH. GHEORGHIU-DEJ,

a Román Népköztársaság minisztertanácsának
elnöke

GH. APOSTOL,

a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének
első titkára

Pártélet

Még egyszer a támasdai pártalapszervezet munkájáról

A marxizmus-leninizmus klasszikusai arra tanítanak, hogy a szocializmus nemcsak városban, hanem falun is fel kell építeni. A falu szocialista átalakításában nagyfontosságú feladat hárul a falusi pártalapszervezetekre. Ők kell álljanak a politikai és gazdasági kérdések megoldásának élén. Ezen a téren a támasdai pártalapszervezet jelentős sikereket ért el.

A párttagság politikai tevékenysége fokozódott. Az alapszervezeti gyűléseken és a pártoktatáson való részvétel megjavult. Például a január 8-esti párttanfolyamon csak egy elvtárs hiányzott. A szemináriumok színvonala is emelkedett.

A politikai munkában is számos eredményt említhetünk meg. Az alapszervezet bűroja az őszi mezőgazdasági kampány idején helyesen használta fel az összes erőket, élen a párttagokkal, a község dolgozó parasztágának mozgósítására, hogy azok idejében végezzék el a mélyszántást és eleget tegyenek a terménybeszolgáltatásnak. Az agitátorok felvilágosított munkát végeztek a párt- és kormányhatalmazatok életbejuttatása érdekében.

A politikai munka eredményeképpen az alapszervezet tekintélye megnövekedett, a tömegekkel való kapcsolata kiszélesedett.

Mindezek a sikerek azonban nem kisebbül a fennálló hiányosságokat. Az alapszervezet munkájában ki fogásolható az, hogy a helyi mezőgazdasági társulás megerősítésének kérdése a többi feladatok megoldása közepette, teljesen háttérbe szorult. A bűro nem irányította oly módon az agitátorok tevékenységét, hogy a társulás új tagokkal gyarapodjék. Nem foglalkozott a mezőgazdasági társulás gazdasági fellendítésének kérdésével s nem adott e tekintetben

konkrét feladatokat azoknak a párttagoknak, akik tagjai a társulásnak. Ez a helyzet odavezetett, hogy a község eme mezőgazdasági egységének a termelésben elért eredményei nem a legkielégítőbbek. Ilyenformán nem áll vonzó példaként a falu dolgozóinak előtt.

Az alapszervezet politikai munkájának arra is kell irányulnia, hogy a társulás élenjáró gazdasággá váljék. A párttagok és tagjelöltek nem harcolnak a szajkálással megnyilvánulása ellen. Sok esetben tapasztalható a kezdeményezőképeség hiánya. A feladatok megoldásával kapcsolatban egyes párttagok a várakozás állapontjára helyezkednek. Azt mondják, hogy „várjuk a felsőbb utasításokat”. De kérdezzük ezektől az elvtársaktól, hogy addig, amíg ezek az utasítások megérkeznek, mit csináljon az alapszervezet? Várjon karbalettel kezelve?

Ennek a helytelen álláspontnak káros volta nyilvánvaló. Egyik megnyilvánulási formája az, hogy a támasdai pártalapszervezet egyes altagjai jellegű kérdésekkel csak időszakszerűen foglalkoznak. Így történt ez az egyszerű társulás szervezésének esetében is. Készenlétlen, hogy ezen a téren vannak eredmények, amelyeket az összesen nyolc hektárral bírókhozott több mint 10 dolgozó paraszt önkéntes egyesülése bizonyít. Az elért sikereket azonban Szekeres Józsefnek, a cukorgyár megbízottjának munkáját dicsérik.

Az alapszervezet nem irányította eléggé az IMSz és a kultúrthozon tevékenységét sem. Az ellenőrzés sem volt megfelelő. Nem segítette elő az IMSz-en keresztül a román és a magyar ifjak szorosabb együttműködését, noha ez a kérdés felvetődött egy, az IMSz-el tartott gyűlésen. Ugyáltszik, hogy ez a kérdés csak a fent-

említett gyűlésezők belső ügye volt, amit megoldottnak vélnék a tények pusztá feltevésével.

Mindezeknek a hiányosságoknak a gyökere abban rejlik, hogy a párttagok legnagyobb része Pásztor Károly titkár elvtárral az élen, helytelenül értelmezik a párt vezetőségét és a felsőbb szervek segítségnyújtását.

A pártunk által küldött aktivista elvtársaknak keményen kellett harcolniuk azért, hogy a párttagok megértsék: a pártszerv képezi a politikai vezetőerőt Támasdán. Egyes esetekben a párt vezetőségéről való helytelen felfogásnak a maradványa még ma is tükröződik a pártmunkában.

A felsőbb pártszervek segítségnyújtásával kapcsolatban viszont Pásztor Károly elvtársnak meg kell értenie végre, hogy a segítség nem azt jelenti, hogy a fentemlített szervek végzik el a bűro helyett a munkát. Márszról az áll, hogy a kiküldött rajoni aktivisták nem neveltek elég önállóságra a bűrot, hozzájárultak a segítségadás helytelen értelmezésének kialakulásához. Ezért a rajoni „pártbizottság is hibás, mert nem figyelt fel idejében erre a hiányosságra.

A támasdai pártalapszervezet, ha meg akarja javítani tevékenységét, ki kell küszöbölnie a még meglévő hiányosságokat. Növelnie kell igényességét a párttagok és tagjelöltek politikai munkájára iránt. Hathatósabban kell foglalkoznia a mezőgazdasági szocialista átalakításával. Intézkednie kell az IMSz és a kultúrthozon vezetésén keresztül, hogy kiszélesedjék és megszilárduljon a két testvérnép közötti barátság. Csakis ezen az úton haladhatunk előre a szocializmus felé.

Sz. D.

A terv alapos ismeretének eredménye

Gyáraink és üzemünk előtt egyik legfontosabb feladatként áll az évi terv ismertetése a dolgozókkal. Igen fontos, hogy a tervet már az év első napjaiban felosszák üzemrészekre, osztályokra, csoportokra, gépekre és emberre. Ezt a feladatot tűzte maga elé az aradi „December 30” textilgyár vezetősége is. Már a hónap elején ismertették minden üzemrész és minden csoport termelési terv-előirányzatát. Szakszervezeti és munkagűléseken ismertették a dolgozókkal nemcsak a havi tervet, de a napi előirányzatot is.

A termelési eredmények pontosabb nyilvántartása végett minden egyes munkának nyilvántartási lapja van, amelyből kitűnik a napi előirányzat és az elért eredmény is. Így például láthatjuk, hogy Bocancia Domnica IMSz tag, párttagjelölt, aki hat szövegépén dolgozik, általában 20 százalékos túrteljesítést ér el. E szép eredmények kapcsán természetesen fizetése is állandóan emelkedik. Decemberben 950 lejre került. Vagy Ökrös György mester, akinek szorgalmas munkája nyomán fizetése az elmúlt hónapban elérte az 1100 lejt.

Világos képet kapunk nemcsak az élenjárókról, de a kullogókról is. Itt megemlíthetjük Zsotér Mátyást és Murányi Károly párttagokat, akik megfigyelkednek arról, hogy nekik jó példává kellene szolgálni a többi szövé előt. Ellenben ők nem teljesítik tervelőirányzatukat. Jóval az átlageredmény alatt maradnak ugyanennyiség, mint a minőség munkában. Természetesen felületes munkájuk nyomán fizetésük jóval mestertársaiak mögött marad.

Ugyanílyan konkrét példákat találunk a fondódban is. A nyilvántartási táblán láthatjuk, hogy az IMSz brigád, amelynek Agund Aurel a felelőse, 92-én 122 százalékkal teljesítette napi feladatát. Az egyéni táblán pedig meggyőződhethünk a brigád valamennyi tagjának teljesítményéről. Így például Lei Florica, Prune Stefan, Popovici Maria, Csipai József és a brigád több tagja január 22-én január 24-re dolgozott.

Mint a felsorolt eredmények igazolják, a „December 30” gyárban megértették a tervszerű munka óriási jelentőségét. Az üzemszállyokon buzditó feliratok serkentik odaadó munkára a dolgozókat.

„Munkások, technikuskok és mérnökök: az 1955. évre szóló állami terv felelősséggel teli feladatokat ró a vállalatokra, amelyek teljesítésével a népgazdaságot fejlesztjük és a békét erősítjük” — olvassuk az egyik feliratot.

Az eredmények eléréséhez nagymértékben hozzájárul a munkahelyen történő szakmai kiképzés. Azonban gondoskodnia kell a gyár vezetőségének a munkaerő biztosításáról is. Akármilyen kiváló a tervszerűsítés, hiábavaló, ha a munkaerő nincs biztosítva. Ugyanakkor gondoskodniuk kell a nyersanyag idejében történő beszerzéséről, hogy ezáltal kiküszöböljék a hóvégi hajrákat.

Időjárásjelentés

Szép, derült idő várható. A legmagasabb nappali hőmérséklet plusz 9 és plusz 12 fok között, a legalacsonyabb 0 és plusz 2 fok között. Helyi ködképződés. A következő két napon is általában szép idő várható, esetleg helyi ködképződéssel.

Hegedűs István.

Befejeződött a nemzetközi atomertekezletet előkészítő ENSZ-bizottság ülése

NEWYORK (Agerpres). — A TASZSZ jelenté: Január 28-án Newyorkban befejezte munkálatait az atomenergia békés felhasználásának ügyében összehívandó nemzetközi értekezletet előkészítő ENSZ-bizottság.

Mint ismeretes, D. V. Szkobelein akadémikus, a Szovjetunió képviselője, a bizottságban javasolta, hogy ittassák be az értekezlet programjába a következő pontot: „A Szovjetunióban működő első ipari atomerőmű és az atomenergia fejlődésének útjai”. Az atomenergia békés felhasználása szempontjából a nagyfontosságú kérdést beiktatták az értekezlet programjába, noha az USA és más országok megbízottjai kísérletet tettek ennek megakadályozására.

Hangsúlyozni kell, hogy a bizottság munkálatai során bizonyos próbálkozások történtek arra nézve, hogy a bizottság munkálatait leszűkítsék és hogy szerepét a bizottságnak korábban javasolt programpontra és ügyrendi szabályzat egyszerű jóváhagyására korlátozzák. Újságtírók ezt a próbálkozást az USA-hozzák kapcsolatba, hogy az USA más országok figyelmébe küldte az értekezlet előkészítő bizottságának üléseiről készült jelentéseket.

Testnevelés és Sport

A három város súlyemelő versenye

Vasárnap városunkban találkoztak Temesvár, Nagyvárad és Arad legjobb súlyemelői. A baráti légkörben lefolyt találkozó nagy és helyenként színvonalas küzdelmet hozott. A temesvári színekből szerepelt Bíró a legkönnyebb súlycsoportban országos bajnok és csústartója.

Az aradi Morvai újra belgazolta, hogy a súlyemelés egyik nagy igérete.

Meg kell jegyeznünk, hogy a Flamura Rosie UTA birkózóterme elhelyezkedésénél fogva nem a legmegfelelőbb súlyemelő versenyek lebonyolítására. A rendezést illetően feltétlenül kifogásolni való, hogy a délelőtti

re kitűzött súlyemelő verseny mélyen belenyúlt a délutáni órákba. A három város találkozója egyébként Arad nyerte 18 ponttal, második Temesvár 16 ponttal, harmadik Nagyvárad 5 ponttal.

Az egyes súlycsoportokban a legjobb eredmények a következők:

Legkönnyebb súly: Bíró (Temesvár) 262 és fél kiló. Félkönnyű súly: Nedavni (Temesvár) 247 és fél kiló. Könnyűsúly: Bruder (Arad) 235 kiló. Félközép: Gihhor (Arad) 255 és fél kiló. Középsúly: Morvai (Arad) 247 és fél kiló. Félnehéz súly: Kurela (Arad) 275 kiló. Nehéz súly: Wagner (Temesvár) 275 kiló.

Az országos birkózó bajnokság rajoni döntője

A Flamura Rosie UTA birkózóteremben küzdöttek versenyzőink az egyes súlycsoportokban a rajoni bajnoki címért. Az egyes súlycsoportokban az első helyezettek a következők:

Kislég: Sulia (Metalul), Nagylég: Székely (Locomotiva). Pehelysúly: Németh (Flamura Rosie UTA).

Arad—Resica 158,5—94,5

Szombaton és vasárnap a Flamura Rosie fedett atlétikai termében találkoztak a két város ifjusági atlétacsapata. Az aradi fiatalok ez alkalommal is megállták a helyüket és fölányes győzelmet arattak. Az eredmények közül kiemelkedik Vinjan Doina országos fedett pályás csúcscsúsfutása a 35 méteres női gátfutásban. Ideje 6,1 másodperc.

Ezenkívül több tartományi csúcseredmény született: mind a férfi, mind pedig a női aradi váltó új, tartományi rekordot futott. A 400 méteres női síkfutásban Balázs Margit (Arad) 1 perc 17,2 másodperces ideje ugyancsak új ifjusági és felnőtt tartományi fedett pályás csúcscsúsfutása. 60 méteres síkfutás (fiúk): 1. Szabó (A) 7,8 másodperc. 60 méteres síkfutás (lányok): 1. Vinjan Doina (A) 8,5 mp., 30 méteres síkfutás (fiúk): Gebauer (A) 4,2 mp., 30 méteres síkfutás (lányok): Vid Teodora (R) 5,4 mp., férfi magasugrás: 1. Bogdan (Resica) 1,65 méter. Női magasugrás Borza Eugenia (R) 1,30 méter, férfi távugrás: 1. Magold (A) 5,53 méter. Női távugrás: 1. Vinjan Doina (A) 4,52 méter. 200 méteres síkfutás (fiúk): Szabó György (A) 29,9 mp., 200 méteres síkfutás (lányok): Posler Gizella (A) 34 mp., rudugrás Tóth (A) 2,70 méter. Súlydobás (fiúk) Pernecki (A) 13,36 méter. Súlydobás (lányok): Poenaru (A) 9 méter, 400 méteres síkfutás (fiúk) Hoffmann (A) 64,2 mp., 400 méteres síkfutás (lányok): Balázs Margit (A) 1 perc 17,2 másodperc, 35 méteres gátfutás: 1. Kisó Magdolna (A) 6,3 másodperc. Versenyen kívül Vinjan Doina 6,1 másodperces időeredményével beállította az országos fedett pályás csúcscsúsfutását, 55 méteres gátfutás (fiúk): Gelescu (R) 8,6 mp., 800 méteres síkfutás (fiúk) Andrița (R) 2 perc 22 másodperc, hármassugrás: Bocskai (A) 11,94 méter, súlydobás (kétkézessel): Károlyi síkfutás (lányok): Vid Teodora (R) 5,4 mp., férfi magasugrás: 1. Bogdan (Resica) 1,65 méter. Női magasugrás Borza Eugenia (R) 1,30 méter, 4x100 méteres férfi váltófutás: Arad 58,2 mp.

Közlemények

Szombat, február 2-án délután 5 órakor a „Cartea Rusă” könyvtárban dr. PETRU GROZA, a Nagy Nemzetgyűlés Elnöki Tanácsának elnöke „LATTAM A BEKE ORSZÁGÁT” című könyvét vitatják meg. Erdőkölöket szelven látnak. A könyvtárban ez alkalommal a legújabb könyvek is megtekinthetők.

Az aradvárosi néptanács végrehajtó bizottsága felhívja a város területén lakó földtulajdonosokat, hogy saját érdekében mielőbb jelenjenek meg a mezőgazdasági körzetekben, ahol elkészítik az 1955. évi hus- és tejkvóta kivételét. A jelentkezés legvégső határideje február 10.

A városi néptanács közli az összes polgárral és IOVR nyugdíjasokkal, hogy az 1955. évi élelmiszerjegy-különbözet kifizetése minden egyes nyugdíjas által személyesen kitöltött nyilatkozat alapján történik. A nyugdíjasok a nyomtatványokat február 4-ig vehetik át a Liszt Ferenc utca 14. szám alatti kölcsönös segélyező szervezetnél, személyazonossági és nyugdíjas-igazolvány ellenében. Azok a nyugdíjasok, akiknek családtagjai dolgoznak, két nyilatkozatot töltenek ki. Egyébként mindennemű felvilágosítást a kölcsönös segélyező szervezetnél kapnak. A kifizetés február 7-11 között történik a kereskedelmi és szövetkezeti dolgozók szakszervezetében és pedig 1-2500. számú február 7-én, 2501-5000-ig február 8-án, 5001-7000-ig február 9-én, 7001-8000-ig és a számmelküli részére február 10-én. Az IOVR nyugdíjasok számára február 11-én fizetik a különbözetet.

A városi közüzemek közlik az érdekelteket, hogy a bérleti kérvényeket, (személyszállítás, stb.) legkésőbb február 7-ig adják át naponta reggel fél 8 óráltól délután 4-ig a Muciu Scaevola utca 9-13. szám alatt lévő pénzügyi osztálynál. A vállalatok és intézmények is jelentkezzenek az 1955. évre vonatkozó szerződések kitöltése végett.

Több támasdai pártalapszervezet munkájáról

Vannak olyan emberek, akik tudják, hogy mit kellene tenniük, hogy munkájuk eredményével járjon és megismerjék azt. Eppen így áll a helyzet egyes helyeken a szakmai versenyekkel. Ugy a tartományi Szaktanács, mint egyes iparvállalatok üzemi bizottságainak tagjai és elnökei jól tudják, hogy a szakmai verseny a szocialista versenynek egyik igen eredményes formája. Legelőszörban növeli a dolgozók érdeklődését a szakmai képzettség továbbbővítésére, másodsorban megkönnyíti a nyilvántartást, azaz a versenyeredmények nyomomonkövetését. Nem utolsósorban így bővebb lehetőség van különböző iparvállalatok közti dolgozói között — olyanok között, akik egymáshoz hasonló munkakörben tevékenykednek — eredményes versenyt indítani.

A múlt év második felében ugy a nehézipar, mint a könnyűipar egyes vállalaiban megkezdődött a szakmai verseny. Kezdeti eredmények is mutatkoztak. A szakmai verseny azonban nagyon rövidéletű volt, mert sajnos, most már a legtöbb vállalatnál csak múlt időben beszélhetünk róla. Ugy látszik, sem a tartományi Szaktanács, sem pedig az illető vállalatok szakszervezeti bizottságai nem tartják fontosnak olyan versenyforma létesítést, amely a dolgozóknak megkönnyíti a sikereket vívott küzdelmet.

A „I. Ranghöz”-gyárban az esztendő egyik közül többen érdeklődéssel fogadták a szakmai versenyt. Már a verseny kezdetén, a nyilvántartásnak

igen helyes módszerét alkalmazták: a grafikon módszerét. Így oszállyonként, sőt egyenként a munkások, a szakmai verseny résztvevői tisztá képet alkothattak maguknak, ismerheték a verseny helyzetét. E verseny azonban — amely a természetben igen jelentős eredményeket hozott — rövid idő alatt megszűnt.

Papiron még ma is létezik a TEBA-gyárban szakmai verseny, sőt a kimutatások alapján a versenyzők száma közel hatvan. De csak papiron. A valóságban itt sem létezik szakmai verseny. Ez onnan is látható, hogy a termelési értekezleteken egyetlen szó sem hangzik el a szakmai versenyekről, egyetlen vállalat sem történik annak keretében. A tartományi Szaktanács véleménye szerint a TEBA-gyárban a versenyek általában jó mederben haladnak, zökkenésmentesen születnek eredmények a szocialista verseny révén. Tehát a TEBA-gyár üzemi bizottsága sem segítségre, sem pedig ellenőrzésre nem szorul. Hiszen önállóan és jól dolgozik. A valóság azonban ismét az ellenkezőjéről győzte meg a tartományi Szaktanácsot. Csak most, néhány nappal ezelőtt ismert meg a szakmai verseny helyzetét a TEBA-gyárban. Mert míg a Szaktanács az önmegnyugtató módszerét alkalmazta, addig a TEBA-gyárban a versenyelndület mindjártban hanyatlott, mert hiányzott az üzemi bizottság szervezőmunkája. Innen van azután az, hogy bár papiron formálisan létezik a szakmai verseny, 60 munkás részvételével, de valóságban nincs.

Hogyan is lehet ott élni verseny-szellem, ahol az eredmények népszerűsítése nem történik olyan mértékben, hogy az mozgósítson, hasson, ahol a gép mellett dolgozók között vannak olyanok is, akik nem ismerik a tervet, mint például a fondódban. Mindezeknek következtében a januári tervvel a gyár elmaradt.

Egyetlen iparvállalat a „G. Dimitrov”-gyár, ahol a szakmai verseny, úgy, ahogy, tovább folyik. Legtöbb gyárban vagy teljesen megszűnt, vagy pedig rohamosan csökkent a résztvevők száma. Ez annak is tulajdonítható, hogy a tartományi Szaktanács aktivistái terepmunkájuk alkalmával elmulasztották a szakmai versenyen való foglalkozást. Ez az oka annak, hogy az év első hónapjában ilyen siralmas helyzetbe jutott a szakmai verseny.

Az 1955-ös év az ötvenes terv utolsó éve, komoly feladatot ró iparvállalatainkra. Teljesíteni ezeket azonban egyféléképpen lehet. Csak úgy, ha minden lehetőséget, minden eszközt a szakmai verseny, mely a természet nemcsak hogy növeli, de a szakmai színvonal emelése révén a minőség is állandóan javul.

Több vállalatban, oklva a hibákból, a februári munkatervbe beiktatták a szakmai verseny bevezetését, további kiszélesítést. A CFR TC 5 műhelyében tiz esztendőig nyitja meg a szakmai versenyt. Minden bizonyítva rövid időn belül számos követőjük akad. Ugyanúgy a CFR főműhely gépészetián is az esztendő

A Szovjetunió külügyminisztériumának közleménye

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

V. M. Molotov, a Szovjetunió külügyminisztere január 28-án fogadta Hayter angol nagykövetet, aki kihallgatást kért a külügyminisztertől.

Minthogy Anglia pekingi ügyvivője aznap nyilatkozat megjelentére készült a Kínai Népköztársaság kormányának, Hayter nagykövete ismertette a Tajván és más kínai partmenti szigetek helyzetével foglalkozó nyilatkozat tartalmát. Miután elmondotta, hogy Ujzeland kormánya az ENSZ Biztonsági Tanácsa előtt fel akarja vetni a kínai partvidék közelében fekvő szigetek körzetében folyó hadműveletek kérdését, a nagykövete kijelentette, hogy Nagybritannia kormányát aggasztja az ebben az övezetben kialakuló igen veszélyes helyzet. Az angol kormány általános kapcsolatokat tart az amerikaiakkal a feszültség enyhítésének érdekében és szilárdan meg van győződve róla, hogy az amerikaiak a helyzet rendezését óhajtják ebben az övezetben. De amint azt sir Anthony Eden Csú En-lajhoz intézett legutóbbi üzenetében kifejtette, a feszültség enyhítése csak abban az esetben lehetséges, ha valamennyien hajlandók a jelenlegi helyzet alapján hozzájárulni ehhez. Öfélése kormánya nem érti, hogy a partmenti szigetek övezetében folyó hadműveletek kérdésének a Biztonsági Tanács elé való terjesztése mennyiben hatna ki károsan az egyik, vagy a másik fél igényeire.

A nagykövete a továbbiakban kijelentette, hogy az angol kormány véleménye szerint egyrészt a Tajván és a Penhuleado (Pescadores) szigetek, másrészt pedig a többi partmenti szigetek státusza között különbség van és ez utóbbiak jelentőségére utalva rámutatott arra, hogy „nagyon veszélyes lenne, ha a kínai kormány abból a feltevésből indulna ki, hogy az Egyesült Államok fegyveres erői semmilyen körülmények között sem sietnének nacionalista szövetségeik segítségére ebben az övezetben. Öfélése kormánya azonban úgy véli, hogy ha enyhíthet a feszültséget, az a kérdést békésen és kielégítő módon meg lehet oldani. Ezért azt tanácsolja az érdekelteknek, hogy lehetőleg mind akciókban, mind pedig a nyilvánosságban szánt nyilatkozataikban megfontoltságról legyenek tanubizonyosítást minden lehető kövessenek el minden olyan incidens elkerülésére, amely általános hadműveletekhez vezetne.”

A nagykövete továbbá kijelentette, hogy Nagybritannia és Ujzeland kormányai támogatják azt az indítványt, hogy a Kínai Népköztársaság kormányát hívják meg a vegyen részt a kérdésnek a Biztonsági Tanácsban való megvitatásában és egyben hangsúlyozta, hogy az angol kormány értesülései szerint az Egyesült Államok kormányának is ez a szándéka.

A nagykövete végül kijelentette, hogy „függetlenül attól, hogy kinek van igaza és ki a vétkes ebben a kérdésben, a jelenlegi helyzet súlyosan veszélyezteti a békét és mindenkinél, köztük a kínaiaknak is érdekük, hogy ne növekedjen a veszély. Öfélése kormánya Ujzelandnak a Biztonsági Tanácsban tett indítványát reális és komoly kísérletnek tekintti arra vonatkozólag, hogy békés megoldást találjanak ebben a kérdésben anélkül, hogy egyik vagy másik fél érdekeit veszélyeztetné. Ezért nyomatékosan azt tanácsolja a kínai kormánynak, hogy ha meghívást kap, fogadja el.”

A nagykövete kormánya nevében egyúttal azt a reményét is kifejezte, a szovjet kormány módot talál arra, hogy tanácsolja a Kínai Népköztársaság kormánynak: tanúsítson megfontoltságot és kerülje el az olyan incidenseket, amelyek, általános hadműveletekhez vezethetnek. A nagykövete azt a reményét is kifejezte, hogy a szovjet kormány azt tanácsolja a Kínai Népköztársaság kormánynak, fogadja el a Biztonsági Tanács meghívását és vegyen részt a kérdés megválasztásában.

V. M. Molotov megítélte észrevételeit az angol nagykövete nyilatkozatával kapcsolatban. Rámutatott arra, hogy — mint tudvalevő — a szovjet kormány a béke megőrzésére és a feszültség enyhítésére törekszik, valahányszor és mindenütt, ahol erre szükség mutatkozik és ezért hajlandó támogatni minden olyan intézkedést, amely valóban e célra irányul.

Az angol nagykövete közléseivel kapcsolatban V. M. Molotov a továbbiakban kijelentette, hogy mind ebben a közlésben, mind pedig Edennek az alsóházban elhangzott nyilatkozatában megkerülték azt a kérdést, hogy mi a reális oka a Tajván övezetében fennálló feszültségnek. Tajván szigete ugyanis Kína nemzeti területének elidegeníthetetlen része, amit Anglia és az USA kormányai már az általuk is aláírt kairói és berlini nyilatkozatokban is elismertek. Márpedig nyilvánvaló, hogy az Amerikai Egyesült Államok durván beavatkozik Kína belügyeibe azáltal, hogy a szándékkal, hogy elszakítsa Kínától Tajvánt. Az USA emiatt akciói agressziót jelentenek a Kínai Népköztársaság ellen, amelynek vitathatatlan joga van Tajvánra és Penhuleado (Pescadores) szigeteire. Ami az USA és az általa felbátorított Csang Kaj-sek kikiáltott akcióit illeti, ezek az akciók a távolkeleti nemzetközi feszültség kielégzéséhez vezetnek és egy új háború veszélyét rejtik magukban. Ha az USA véget vetne agresszív akcióinak Tajván övezetében, ezzel elősegítené a nemzetközi helyzet enyhülését.

V. M. Molotov egyúttal felhívta az angol nagykövete figyelmét arra, hogy ha Anglia nem támogatná ebben az övezetben az USA agresszív akcióit, az USA nem merne volna ilyen akciókba bocsátkozni.

V. M. Molotov befejezésül tudomására hozta Hayter angol nagykövete, hogy közlést a szovjet kormány meg fogja vizsgálni.

A francia nép még elszántabban küzd a német remilitarizálás ellen

Maurice Thorez elvtárs záróbeszéde a Francia Kommunista Párt KB plenáris ülésén

PARIS. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti:

A Francia Kommunista Párt Központi Bizottságának plenáris ülése január 27-én befejeződött. A záróülésen felszólalt Maurice Thorez, a párt főtitkára, majd több határozatot hoztak.

Az általános és a franciaországi politikai helyzetet elemző határozat kijelöli a párt feladatát a nemzeti függetlenségért, a békéért és a dolgozók életkörülményeinek megjavításaért folytatott harcban.

A határozat behatóan foglalkozik a párisi egyezmény ratifikálásának kérdésével és megállapítja, hogy a francia népnek most a Köztársasági Tanács irányában kell összpontosítania erőit, minthogy a tanács hamarosan megvitatja az egyezmények kérdését.

A plenáris ülés megállapította, hogy August Lecoq, a párt Központi Bizottságának volt titkára, oportunista, frakciós tevékenységet folytatott, megszegte a pártfegyelmet és nem igyekszik javítani hibáit.

A plenáris ülés a párt szervezeti szabályzata értelmében úgy határozott, hogy egy évre kizárja Lecoqot a párt soraiból. Ez idő letelte után, ha már jóvá tette hibáit, ismét kérheti a pártba való felvételét.

A „Humanité” közli Maurice Thorez záróbeszédét a Francia Kommunista Párt Központi Bizottsága plenáris ülésén. Thorez elvtárs a többi között a következőket mondta:

Az elmúlt évet Franciaországban és az egész világon a béke erőinek nagy sikerei jellemezték. Az amerikai imperialisták azonban nem mondtak le agresszív politikájukról. Mindent elkövetnek, hogy megakadályozzák a nemzetközi feszültség enyhülését. Az amerikai imperialisták követelésének engedve, a nemzetgyűlés december végén megszavazta a Németország felfegyverzésére irányuló párisi egyezmény ratifikálását. Ugyancsak az év végén az Atlanti Szövetséghez tartozó országok miniszterei értekezletre határozatot fogadtak el az atomháború közvetlen előkészítéséről és az amerikai táborokat felhatalmazta a tömegpusztító fegyverek használatára. E két tényhez hozzá kell még tenni, hogy az imperialisták a délkeletázsiai paktum megkötésével a vietnámi fegyverszünet szabotálására és a távolkeleti feszültség enyhítésének megakadályozására törekednek.

Népeinknek ilyen körülmények között fokoznia kell egységét küzdelmét Németország remilitarizálása ellen, mert ennek az a célja, hogy hidrogénbombát adjon a volt hitlerista táboroknak kezébe.

A kommunisták ezúttal is a különböző pártállású francia férfiak és nők első sorában lesznek a Béke Világtanács felhívására velük együtt követelik, hogy minden országban

semmisítsék meg az atomfegyver készleteket és haladéktalanul szüntessék be termelésüket. Népeink a nemzetgyűlésben lezajlott szavazás ellenére az eddigienél is elszántabban sikkasztják Németország felfegyverzése ellen. A ratifikálás még nem befejezett tény. A harc még tart a parlamentben is. Egyik küldöttség a másik után keresi fel a Köztársasági Tanács tagjait. A nép kell kimondja és ki is fogja mondani az utolsó szót.

Népeink — a párisi egyezmények ellen küzdve — nemcsak a békéért és a nemzeti függetlenségért küzd, hanem demokratikus szabadságjogaikért és életszínvonaláért is, mert a háborús politika ezeket súlyosan veszélyezteti.

Országunk egész gazdaságát a háború előkészítésének szolgálatába állították. Ennek folytán természetesen lehetetlen nemcsak a gazdasági élet „felélnökítése”, hanem a dolgozók helyzete is rohamosan romlik. A közlésekkel cikkek gyártó ipar — például a textilipar — továbbra is a háború előtti színvonal alatt maradt. Csupán a fegyvergyártással kapcsolatos gazdasági ágak fejlődnek.

Amikor öt évvel ezelőtt, a párt XII. kongresszusán rámutattam arra, hogy a francia gazdaság főbb ágai pangnak és még mindig az 1913. évi színvonalon mozognak, kormánykörülnétségbevonat ezt az igazságot. Ma pedig éppen a minisztertanács enőke erősíti meg azt, amit 1950-ben mondtam. A francia gazdaságpolitikájában az egyetlen „új” dolog az, hogy a kormány most hivatalosan is helyesli a vállalatok összpontosítását az államgépézet ellenőrző nagy monopóliumok kezébe. Ezzel kapcsolatban rá kell mutatnunk arra, milyen nevétség helyetbe kerülnek azok, akik még mindig konokul a marxizmus csodjét emlegetik és előrelátásának alapatlanságát hangoztatják.

A jelenlegi világhelyzet a marxizmus ragyogó győzelmeiről tanuskodik. Legkésebben szóló bizonyítéka ennek az a tény, hogy az emberiségnek csaknem fele a szocializmus útját választotta a visszavonhatatlanul rájárt erre az útra. Míg a tökérszágokban a gazdasági élet pang, a Szovjetunió, Kína és a népi demokratikus országok óriási méretekben fokozzák ipari és mezőgazdasági termelésüket, ez pedig lehetővé teszi a tömegek életszínvonalának szüntelen emelését. Franciaországban is éppen ilyen nyilvánvalóan beigazolódott a marxista fel fogás helyessége. Vegyük például a tökékoncentrációról szóló marxista törvényt, amelyet a kapitalizmus prókatorai a leggyakrabban vonnak kétségbe. Ime, saját kormánykörülnéknél mondják nekünk, el kell érnünk azt a szakaszt, amikor a kis- és középvállalatok eltűnnek. Minden erejükkel arra töre-

kednek, hogy igazolják a kapitalizmus eme objektív törvényéből fakadó lépéseit. Marx még azt is hozzátette, hogy a koncentrációt a dolgozó tömegek hátrányára hajtják végre. Ennek az állításnak a helyességéről már abból is meggyőződhetünk, ha megnézzük, mi rejlik a „termelékenység” szó mögött. Csak kis mértékben van itt szó új felszerelés bevezetéséről, mert lényegében a munka intenzitását akarják fokozni. Gyorsítják a munka ütemét és meghosszabbítják a munkanapot.

Egy amerikai ellenőrzés alatt álló poissy nagyüzemben megszüntették a nyolcórás munkanapot, amelyet a munkásosztály annyira harca árán vívott ki magának; a három nyolcórás műszak helyett a munkásokat két 10 óra 45 perces műszakban dolgoztatják.

A marxizmus egy másik törvénye — a tökélfelhalmózás törvénye — arra tanít, hogy a kapitalizmusban a munkásosztály elkerülhetetlenül a relatív és abszolút elszegényedés áldozatává lesz. Ezt a törvényt is csökönyösen kétségbe vonták, főleg a szocialista párt vezetői, akiknek az osztályok bekéjét hirdető politikája arra a hamis állításra van felépítve, hogy a munkások helyzete állandóan javul. A tények azonban csökönyösek: azt bizonyítják, hogy a párisi fémipari munkások órábéré 1938 óta 50 százalékkal csökkent. A szikmunkások száma egyre kisebb. Egy család összes tagjának fizetése, a feleséget és a gyermekeket is beleértve, együttvéve alig tesz ki annyit, amennyit egykor a család fő keresett. A házbérek szüntelenül emelkednek, sok munkás kénytelen visködni lakni. A párisi munkás ma kevesebb húst eszik, mint a második császár idején. A mezei munkások, akárcsak eddig, páriáknak élnek. A francia gyarmatok lakosságának zöme áldozatul esik a hiányos táplálkozásnak és a betegségeknek. A öke felhalmózásának törvénye azt mondja, hogy ha a tökéltársadalom egyik pólusán felhalmozódik a gazdagság, a másik póluson felhalmozódik a nyomor.

Pártunknak már most hatékony intézkedésekre kell gondolnia a nyomor csökkentésére. Pártunk fardadallanul küzd a munkásosztály érdekében. A kommunizmus a proletariátus gazdasági követeléseinek, a legszegényebb és legkiszármányoltabb néprétegek törekvéseinek legjobb védelmezői.

A dolgozó parasztság súlyos nehézségekkel küzd. A kormányzati körök és miniszterek azzal fenyegetik, hogy el kell tűnnie a 800.000 egyéni gazdaságnak, amelyet kevesebb jövedelműeknek tartanak. A mi véleményünk is az, hogy a kis paraszti gazdaság nem nyújt megfelelő lehetőséget a korszerű technika alkalmazására, nem teremti meg a szükséges

lehetőséget a termelés növelésére és a parasztság életszínvonalának emelésére. Ime, ezért ajánljuk a szocializmus útját a kis földtulajdonosoknak, mindazoknak a parasztnak, akik közül sokan bérők, mezőgazdasági munkások, tehát nem a saját földjüket művelik meg. Azt mondjuk nekik, hogy a szocializmusban — a munkásosztály segítségével — támaszkodva — először, vagy újra földjeik gazdái lesznek, szabadon egyesülhetnek, egyesíthetik gazdaságaikat; a munkásosztály gépeket és hiteleket bocsát majd rendelkezésükre.

A kommunista párt már most határozottan támogatja azok követeléseit, akik a földet megművelik, ugyanugy, mint ahogy támogatja a kisiparosok és kiskereskedők harcát a monopóliumok érdekében megalkotott adórendszert ellen.

A kommunista párt támogatja a középkeletre ama követeléseit, amelyek nem állanak ellentétben a munkásosztály érdekeivel. A kispolgári elemek gyakran a multjúkért harcolnak. Ami a kommunista pártot illeti, a párt megvédi őket a nagytőke elnyomásától, minthogy ők a munkásosztály természetes szövetségesei. A kommunista párt az összes dolgozó közös jövője érdekében veszi védelmébe őket. Ez a jövő a szocializmus, az ember felszabadítása az ember általi kizsákmányolásból, az egyenjogú és szabad termelők testvéri munkájának urálma.

Kommunista pártunk minden erejét latbaveti, hogy egyesítse a legszélesebb tömegeket a gazdasági követelések teljesítéséért, a szabadságért, a békéért és nemzeti függetlenségért vívott harcban.

Sokan a szocialisták közül, akik a választó szerek tagjai, a kommunistákkal váltva harcolnak Németország remilitarizálása ellen.

Közös küldöttségeket, nagygyűléseket és rövid sztrájkokat szerveznek. Aktivistáink előtt tehát az akcióegység fejlesztésének széles lehetőségei tárulnak fel, éppen ezért igyekezzenek teljesíteni e feladatokat. Ha a párt erejét — amint Lenin és Sztálin tanították — szervező képességén mérik le, akkor elmondhatjuk, hogy pártunk az utóbbi hónapokban ismét becsülettel helytállt e feladatának.

Ezekben, a pártunk számára rendkívül felelősségteljes napokban minden aktivista fokozza igényességét önmagával szemben. Vessük latba minden erőnket, hogy harcba vigyük a lakosság döntő többségét Németország felfegyverzése ellen, a borzalmas atomháború veszélyének elhárításáért.

Az összes dolgozókkal, az összes demokratákkal egységben meghiusítjuk a háborús uszítók terveit, elősegíthetjük a francia politikai irányvonal megváltoztatását, mert elsőrendű feltétele ez azoknak a változásoknak, amelyeket a munkásosztály és az egész nép óhajt.

POLITIKAI JEGYZETEK

A párisi egyezmények „biztosítékai” és a német militarizációt

A nyugati hatalmak imperialista köréi szeretnék meggyőzni országaik lakosságát, hogy Nyugat-Németország újrafelfegyverzése és az új Wehrmacht az agresszív északatlanti tömb fegyveres erői közé való besorolása okvetlenül szükséges, ezért ugyancsak hangoztatják, hogy a párisi egyezmények „biztosítékai” lehetővé teszik a német militarizmus féktartását.

De a bonni szövetségi gyűlésben lefolyt vita során és az egyezmények első olvasásakor világosan kitűnt, hogyan vélekednek a nyugatnémet militaristák ezekről a „biztosítékokról”. Manteuffel, egykori náci tábornok hangsúlyozta, hogy a ferveztett 500.000 főnyi reguláris hadsereg „nem lesz elegendő”, mivel ez a hadsereg a NATO fegyveres állományaiba kerül, ezért a nyugatnémet militaristáknak nem marad katonaságuk „belső használatra”. Manteuffel ezzel a nyilatkozatával igazolta Oberländer, az SA egykori Hauptsturmführerét és mai bonni miniszterét, aki néhány nappal megfenyegette Franciaországot és az NDK-t, hogy mihielyt megalakul a kétfélmillió főnyi nyugatnémet hadsereg, „erélyes intézkedések” következnek. Löwenstein herceg, a „Szabad Demokrata Párt” szövetségi gyűlési képviselője félreérthetetlenül megmagyarázta az erélyes intézkedések célját: követtele Elzász és Lotharingia annektálását, Svájc egyrészesének Németországhoz csatolását, valamint Luxemburgnak és Hollandiának, mint önálló államnak a megszüntetését.

Heusinger egykori hitlerista tábornok nyilatkozatai is elárulják, hogy a nyugatnémet militaristák nem akarják beérni 500.000 főnyi hadsereggel. Ez a tábornok már negyven éve katoná, s nem véletlen, hogy sokan benne látják a föltámadó nyugatnémet Wehrmacht vezérkari főnökét. Jelenleg Adenauer katonai tanácsadója. „Ha Németország a versaillesi szerződésben megszabott 100.000 főnyi hadsereg alapján megszervezte a szükséges kádereket — mondta Heusinger tábornok —, 500.000 főnyi hadsereg alapján sokkal gyorsabban megszervezhetik ezeket.”

A német militaristák egyáltalán nem titkolják: két év múlva olyan erők lesznek, hogy nyugodtan fitymelt hányhatnák mindenféle „biztosítékot”, márcsak azért is, mert a párisi egyezmények értelmében atom-, vegyi- és bakteriumfegyverhez jutnak. Adenauer bonni kancellár buzgón

* Megjelent a „Társas békéért, népi demokráciáért” 3. (324.) számában).

Nyugatnémet polgári politikusok a szovjet javaslatok megvitatását követelik

BERLIN. (Agerpres.) — A nyugati polgári sajtóban naponta megjelenő újabb és újabb hírek megerősítik, hogy milyen széleskörű visszhangra talált a német nép soraiban a szovjet kormánynak a hadiállapot megszüntetéséről szóló törvényerejű dekrete.

A Bundestag számos burzsoá képviselője rosszalta a nyugatnémet kormány magatartását, mert igyekezett lekicsinyelni a szovjet javaslatok jelentőségét.

Rademacher, a szabad demokrata párt képviselője a napokban kijelentette, hogy „egyelőre nem szavazza meg a párisi egyezményeket”, mert az a benyomása, hogy „az erópolitika elérte végső határát”. Hozzátette, hogy ennek a politikának a folytatása azzal a veszéllyel jár, hogy „Németország örökre széttagolt marad, akárcsak Korea és Vietnám.”

Erre a nyilatkozatra utalva, a „Die Tat” című svájci lap hangsú-

gyekszik, hogy megteremtse az önállóság anyagi feltételeit is. Három év alatt 25 milliárd márkával többet akar fordítani Nyugat-Németország felfegyverzésére, mint amennyit Hitler hat év alatt költött a Wehrmachtra.

Adenauer a német militarizmus agresszív terveinek jogi „megokolását” tapasztalt tanácsadóra, Kaufmann professzorra, a II. Vilmos korabeli „nemzetközi jog szakértőjére” támaszkodik. Ez a tudós-mezbe öltöztött kannibál már 1911-ben így írt: „Az állam joga mindig annyi, amennyi erővel diktálja akaratát. Ezért az államok közti kielezódött konfliktusok esetén, az elégtelennek bizonyult fenyegetés után mindig az erőszak dönti el, hol a jog. A háború tehát nem jogsértés, hanem az egyetlen végső jogi érv, amely a nemzetközi jog szempontjából megengedhető.”

A német militaristák e borzalmas embergyűlölő „elmélet” alapján cselekedtek 1914-ben. Hitler is a nemzetközi jog ílyetén „értelmezéséből” készített „alapot” az európai népek megtámadására. S ma Adenauer kancellár ugyanennek a Kaufmann-nak a tanácsaihoz igazodik.

Kaufmann professzor az Adenauer-kormány szakértőjeként szólalt föl Karlsruheban a Németország Kommunista Pártja ellen indított póralkalmával. A tárgyaláson igazolni akarta a nyugatnémet militaristák majdani agresszióját. Kaufmann szerette volna bebizonyítani, hogy a potsdami egyezmények, amelyek kimondták Németország leszerelését és náciellenesítését, nem nemzetközi szerződések, s Németországra nézve nincs kötelező erejük.

A nyugatnémet revansizisták mindénáron érvénytelennek nyilvánítanak a potsdami egyezményeket, amelyek megóvják a népeket a német fasizmus és a militarizmus feltámasztásától. Mégpedig azért, hogy a párisi egyezmények ratifikálása után haladéktalanul megvalósíthassák agresszív terveiket. S természetesen egyáltalán nem törődnek a párisi egyezményekbe foglalt biztosítékokkal.

A német militarizmus feltámasztása ellen az igazi biztosíték az általános európai kollektív biztonsági rendszer, amelyet a Szovjetunió javasolt, s amelyet a népek egyhangúlag helyeselnek. A népek kétszék, hogy elszántsá, vállvetve megakadályozzák a párisi egyezmények ratifikálását és végrehajtását, s biztosítsák Európa békéjét és biztonságát.

Jan Marek

A hét filmjei

„DOZSA GYÖRGY” mozi: február 1-én: Erősebb az éjszakánál. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Naponta 11 órakor matiné.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: február 1-én: Krajcáros remények. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„HERBAK JÁNOS” mozi: február 6-ig: A győzelem katonája. (Második rész.) Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

I. L. CARAGIALE” mozi: február 7-ig: Róma 11 órakor. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„UJ IDOK” mozi: február 6-ig: A kis iskolás leány. Előadások: 3 óráról folytatódólagosan.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): február 1-én: Marienstadti kaland. Előadások: hétköznap: 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mike-laka): február 1-én: Hű barátok.

Előadások: este 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi (Lippa): február 2-ig: Stepan Razin, „PETOFI SANDOR” mozi (Rad-na): február 6-ig: Meggyőztört lelkek.

„POPULAR” mozi (Nagyszentmiklós): február 2-ig: A tilkos ügy-nök.

★
Február 1-ével meghatározott időben kezdődnek a mozilőadások. A terembe csak a hirdó befejezése után, vagy a szünetben lehet lépni. A mozilátogatókat felkérjük, hogy tartsák tiszteltben a jegyen feltüntetett időpontot, mert az előadás alatt nem lehet a terembe bemenni, a jegyek pedig elvesztik érvényességüket. Az állóhelyek rendszerét megszüntették.